

Maade at tale paa, en anden taler mere hidende, indigneret, og det kan være meget værre end at tale haardt og skarpt. Det ærede Medlem taler paa sin Maade og jeg paa min Maade, og det tror jeg, at vi skulle beslitte os paa ogsaa i Fremtiden, thi skal man til at tale i en Tone, der ikke ligger for en, er jeg bange for, at man kommer galt afsted. — Det ærede Medlem saade, at mine Udtalelser om, at Arbejderne ikke maa haanes, var et Slag i Luften, og sagde, at det heller ikke var tilladt, thi det er strafbart at haane. Jeg vil dertil sige, at jeg netop gerne vil, at det skal være strafbart at haane det, at en underordnet stemmer efter sin Overbevisning; det ærede Medlem mener, at det ikke er nogen haanende Udtalelse, men jeg mener, at det er i højeste Grad haanende og krænkende for den, det gaar ud over. Det er det, Forslaget sigter paa at forhindre, og jeg synes ikke, at det ærede Medlem skulde have noget imod, at vi fik en Bestemmelse ind i Straffeloven om, at det er strafbart at krænke andres Følelser og Overbevisning. I det hele taaget skal jeg sige til det ærede Medlem, at naar man nu stemmer den Sætning ud, underskriver man, hvad Skovrider Rann gjorde efter sidste Valg. Naar man ikke en Gang vil være med til at sige, at den overordnede ikke maa tilkendegive, at Grunden til en Mands Afstedgaaelse er den, at han har stemt efter sin Overbevisning, — naar man ikke vil være med til at sige det, har Rann jo ikke forbrudt sig i fjerneste Maade, thi det var jo det eneste, han gjorde. Han har ganske vist brugt Truselen først, men udført Gerningen bag efter, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Udvalget for Valgbeværs Hrøvelse lærlig lagde Bægt paa, at det just var Gerningen, som var udført, der absolut maatte være strafbar. Desuagtet vil man nu dog ikke være med til at gaa ind paa dette til Trods for, at et Flertal i dette Ting har indsat den Bestemmelse i Loven, at der ikke maa affædiges nogen paa den Maade, at man tilkendegiver ham, at det sker, fordi han ikke har stemt paa en bestemt Maade, og til Trods for, at det i højeste Grad er blevet fordømt i sin Tid ved, at man henviste Sagen vedrørende Skovrider Rann til Retten's Undersøgelse, og han havde jo ikke gjort andet end det, der ved denne Bestemmelse skulde forbydes. Jeg beder Dem virkelig meget betænke denne Sag, før De stemme denne Bestemmelse ud, og jeg beklager meget, at der er kommet Forslag frem om at stemme den ud.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) maa ikke tro, at jeg tager det fortrydeligt op, at han lo; jeg

kom ganske vist med en Bemærkning desangaaende, men det ærede Medlem har jo Lov til at le, naar han vil. Der gives jo Mennesker, der le ad næsten alt, hvad de ikke selv ere fremkomne med; der er Folt, som ikke respekttere noget som helst andet end, hvad de selv bringe frem. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem hører til den Slags Mennesker, men der gives saadanne, og det maa virkeligt være rart at have en saadan Følelse, at alt, hvad der kommer fra andre, og som man ikke selv er Ordfører for eller ikke selv har udarbejdet, ikke duer. Saa kan man jo være tilbøjelig til at smile, naar det kommer fra andre. Det ærede Medlem mente særlig, at han smilede ad, at jeg havde sagt, at disse juridiske Grunde, som blev fremsførte af den ærede Ordfører, ikke vilde komme til at spille nogen Rolle ude i Landet, fordi de ikke vilde kunne forstås. Jeg vilde dog ikke bruge det Udtryk at sige: fordi jeg ikke troede, der var nogen Mening i dem, men nævnte kun mig selv og sagde, at jeg kunde heller ikke forstå dem; og jeg kan virkelig ikke med min bedste Vilje forstå den juridiske Grund, det ærede Medlem fremsførte for sit Forslag om at stemme Lovforslagets andet Stykke ud. Det er ikke Modvilje, der gør sig gældende. Jeg maa vedblivende hævde, at det høje Ting udmærket godt kan være bekendt at sende Lovforslaget op i det andet Ting med denne Wendring, saa meget mere som selv den ærede Justitsminister ikke har villet indtage det Standpunkt, at det vilde være en Skandale, hvis vi sendte det op med denne Bestemmelse. Hvis de Herrer deroppe ville, kunne de tage den ud, vi behøve dog ikke at afgøre det her. Det, der støder mig, er, at jeg synes, at det er underligt, at vi her den ene Dag med Majoritet vedtage et Forslag og saa den næste Dag kildfaste det, naar der er kommet saa mange Medlemmer til Stede, at det kan lade sig gøre. Jeg synes ikke, at denne Bestemmelse er af den Besskaffenhed, at det er Umagen værd at handle saaledes, og jeg beklager som sagt, at den ærede Ordfører har gjort sig til Talsmand derfor; og jeg vil beklage dem, som følge den ærede Ordfører, thi jeg tror ikke, det vil være nødvendigt.

Bramsen: Jeg vil kun tillade mig over for det ærede Medlems sidste Udtalelse at sige, at fordi de to Forslag, som han i min Rigsdagstid har haft den Ære at indbringe her i Tinget, og som begge to ere gaaede ud paa Fængelsstraf og Forbedringshusstraf for Arbejdsgivere under visse Forhold, men Straffrihed for Arbejdere under lignende Forhold, ikke have vundet mit Bi-